

Lublin, 03.11.2020.

**Recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora
habilitowanego
dr n. med. Urszuli Daniluk
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauki medyczne**

Kryteria uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego zostały zawarte w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z późniejszymi aktualizacjami (Dz. U. z 2021., poz. 478). Wynika z nich, że stopień doktora habilitowanego może być nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz:

- 1. posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
  - a. 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub*
  - b. 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowym lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub**

- c. 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
2. wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Podstawowe informacje o dr n. med. Urszuli Daniluk

Dr n. med. Urszula Daniluk w 1998 roku ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Białymstoku. W 2005 roku uzyskała stopień naukowy doktora w zakresie medycyny na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Wysokie surowicze stężenie immunoglobuliny E (IgE) u dzieci i młodzieży”. Promotorem w tym przewodzie doktorskim był prof. Maciej Kaczmarski.

W latach 1999-2000 lek. Urszula Daniluk była asystentem w Zakładzie Patologii Ogólnej i Doświadczalnej AM w Białymstoku. Następnie do roku 2006 była rezydentką w trakcie specjalizacji z pediatrii w III Klinice Chorób Dzieci AM w Białymstoku. Tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii zdobyła w 2006 roku. W latach 2006-2012 był asystentem w Klinice Pediatrii, Gastroenterologii, Hepatologii, Żywienia i Alergologii UM w Białymstoku oraz odbywała staż specjalizacyjny z dziedziny immunologii klinicznej w III Katedrze i Klinice Pediatrii, Immunologii i Reumatologii Wieku Dziecięcego AM we Wrocławiu. Tytuł specjalisty w dziedzinie immunologii klinicznej uzyskała w 2013 roku. Od 2012 roku do chwili obecnej dr Urszula Daniluk jest adiunktem w Klinice Pediatrii, Gastroenterologii, Hepatologii, Żywienia i Alergologii UM w Białymstoku, w której rozpoczęła specjalizację w dziedzinie gastroenterologii dziecięcej. Tytuł specjalisty w tej dziedzinie uzyskała w 2018 roku.

Informacje o dorobku naukowo-badawczym dr n. med. Urszuli Daniluk

Na dzień 26.02.2021 roku dr n. med. Urszula Daniluk była autorką lub współautorką 51 artykułów naukowych, w tym 4 wchodzących w skład osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. 16 artykułów było oryginalnymi pełnotekstowymi pracami naukowymi w piśmiennictwie posiadającym *impact factor*. 8 prac

oryginalnych ukazało się w czasopiśmie bez *impact factor*. Dr Urszula Daniluk ma w swoim dorobku także 22 prace pogładowe, w tym 3, które ukazały się w czasopiśmie posiadającym *impact factor* oraz 5 opisów przypadków (wszystkie w czasopiśmie bez *impact factor*). Ponadto jest autorem jednego listu do redakcji i dwóch rozdziałów w monografiach w języku polskim. Sumaryczny *impact factor* artykułów opublikowanych przez dr Urszulę Daniluk wynosi 55,336, w tym 12,623 za artykuły wchodzące w skład osiągnięcia naukowego. Punktacja MNiSW Kandydatki wynosi 1965 pkt. Liczba cytowani bez autocytoowań wg *Web of Science* wynosi 63 (*Core Collection*) lub 72 (*All Databases*). Indeks Hirsha dr Daniluk wynosi 7. Kandydatka była także współautorem 26 streszczeń zjazdowych wygłoszonych podczas konferencji zagranicznych oraz 30 streszczeń zjazdowych opublikowanych w materiałach zjazdowych krajowych. Wygłosiła 6 wykładów plenarnych lub prezentacji przypadku na polskich konferencjach naukowych.

Kandydatka była współwykonawcą jednego projektu naukowego finansowanego ze źródeł zewnętrznych (projekt nr 2017/27/BNZ5/02904 w konkursie OPUS 14 finansowany przez Narodowe Centrum Nauki). Nie była kierownikiem żadnego projektu finansowanego ze źródeł zewnętrznych (jeden taki projekt złożony był do NCN w ramach konkursu OPUS 18). Była także kierownikiem 8 i wykonawcą 5 projektów finansowanych ze źródeł wewnętrznych UM w Białymstoku w ramach działalności statutowej i innych. Dr Urszula Daniluk była także współwykonawcą projektu nadzorowanego przez zewnętrzną jednostkę – Zakład Immunologii Klinicznej Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie.

Kandydatka jest recenzentką artykułów w kilku czasopiśmie krajowych i zagranicznych, w tym posiadających *impact factor*.

Dr Urszula Daniluk odbyła jedno stypendium zagraniczne w ramach stażu podoktorskiego w *Department of Lymphoma & Myeloma na University of Texas, MD Anderson Cancer Center* w Houston, gdzie przebywała od lipca 2009 roku do lipca 2011. W 2012 roku odbyła także krótką wizytę studyjną w Zakładzie Immunologii tego Uniwersytetu.

Dr Urszula Daniluk wykazała się istotną aktywnością naukową realizowaną w innych uczelniach i instytutach niż UM w Białymstoku. Stypendium podoktoranckie w Huston zaowocowało dwoma istotnymi publikacjami naukowymi oraz 9 doniesieniami zjazdowymi. W latach 2006-2007 dr Daniluk współpracowała z Zakładem Immunologii Klinicznej Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie czego efektem była jedna publikacja i jedno

doniesienie zjazdowe w polskich czasopismach oraz z Kliniką Gastroenterologii, Hepatologii, Zaburzeń Odżywiania i Pediatrii Instytutu Pomnik Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie, czego efektem były dwa doniesienia zjazdowe na konferencji zagranicznej.

Głównym przedmiotem zainteresowań naukowych Kandydatki były różnorodne badania eksperymentalne w hodowlach komórkowych oraz na modelach zwierzęcych, a także obserwacje kliniczne z dziedziny pediatrii, gastroenterologii, alergologii i immunologii.

Za najważniejsze osiągnięcia naukowe Kandydatki należy uznać prace powstałe podczas jej pobytu w *MD Anderson Cancer Center* w Houston. Dr Daniluk była głównym badaczem w projekcie dotyczącym indukcji apoptozy w komórkach chłoniaka przez peptydy pochodzące z białka K1 (w tym przede wszystkim peptydu S20-3) ludzkiego herpeswirusa 8. Autorka określiła w liniach komórkowych mechanizmy indukcji apoptozy, które obejmowały aktywację kaspaz 8, 9 i 3, depolaryzację błony mitochondrialnej oraz destabilizację lizosomalną. Wyniki te potwierdziła w badaniach *in vivo* na modelu myszy SCID. Dr Daniluk realizowała również projekt dotyczący roli receptora kwasu retinowego alfa w hamowaniu apoptozy, odbywającej się za pośrednictwem receptora Fas w komórkach białaczki promielocytowej w hodowlach *in vitro* i na modelu zwierzęcym. Badania te zostały przeprowadzone z użyciem spektrometrii mas. Po zakończeniu stażu zagranicznego Kandydatka współprowadziła eksperymenty dotyczące wpływu czynników środowiskowych, takich jak palenie papierosów lub ekspozycja na antybiotyki na funkcjonowanie układu immunologicznego. Na modelu zwierzęcym zapalenia jelita grubego wykazano, że palenie ma korzystny wpływ na przebieg zapalenia jelita grubego m. in. dzięki odwróceniu niekorzystnego stosunku limfocytów T CD4+ do CD8+. W innym badaniu autorzy wykazali, że podanie penicyliny u zwierząt doświadczalnych powoduje wzrost populacji *Parabacteroides goldsteinii* w mikrobiocie jelitowej oraz liczby obwodowych limfocytów Treg, pomocniczych limfocytów Th1 i Th2, a także limfocytów B. Kolejne badanie dotyczyło oceny za pomocą transmisyjnego mikroskopu elektronowego komórek progenitorowych wątroby u szczurów ze zwłóknieniem dróg żółciowych wywołanych podwiązaniem dróg żółciowych. Zwłóknienie dróg żółciowych indukowało proliferację komórek progenitorowych wątroby i ich interakcje z sąsiednimi, adherentnymi, nie mięsaszowymi komórkami wątroby.

Kliniczne projekty badawcze w zakresie alergologii i immunologii skupiały się głównie na ocenie klinicznej dzieci z wysokim stężeniem IgE, na ocenie stężenia witaminy D

i antyoksydantów u dzieci z atopowym zapaleniem skóry oraz na ocenie markerów immunologicznych u dzieci, u których rozwinęła się tolerancja na białko mleka krowiego. Dr Daniluk prowadziła także obserwacje kliniczne i analizę parametrów biochemicznych u dzieci ze schorzeniami gastroenterologicznymi. W pierwszej kolejności przeprowadziła ocenę kliniczną i endoskopową dzieci z eozynofilowym zapaleniem przełyku oraz z refluksem żołądkowo-przełykowym i dwunastniczo-żołądkowo-przełykowym. Przeprowadziła także analizę markerów biochemicznych i histologicznych u dzieci ze schorzeniami wątroby (niealkoholowa choroba stłuszczeniowa wątroby oraz autoimmunizacyjne zapalenia wątroby)

Za swoje osiągnięcia naukowe Kandydatka kilkakrotnie otrzymała naukowe nagrody stopnia I – III Rektora Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku

Podsumowując ocenę dorobku naukowego Kandydatki należy stwierdzić bardzo wysoki, przemyślany i konsekwentny sposób prowadzenia i planowania badań, co zaowocowało licznymi publikacjami w renomowanych czasopismach *posiadających impact factor*. Dr Daniluk w swojej pracy badawczej z powodzeniem łączy projekty eksperymentalne prowadzone na modelach zwierzęcych i w hodowlach komórkowych z obserwacjami klinicznymi u dzieci z różnymi schorzeniami alerologicznymi, immunologicznymi czy gastroenterologicznymi. Ponadto należy docenić współpracę z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami naukowymi oraz bardzo wartościowy, dwuletni staż naukowy w *MD Anderson Cancer Center* w Teksasie. Niestety Kandydatka nie kierowała dotychczas projektem badawczym finansowanym ze źródeł zewnętrznych i ma niewielkie doświadczenie w kierowaniu dużymi zespołami badawczymi.

Ocena osiągnięcia naukowego pt. „Nowe nieinwazyjne markery nieswoistych chorób zapalnych jelit u dzieci”

Na osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego składa się cykl 4 publikacji oryginalnych o łącznym *impact factor* 12,623 i punktacji MNiSW wynoszącej 440 pkt. W 3 pracach dr Daniluk jest pierwszym autorem, a w jednej autorem ostatnim i korespondencyjnym. Prace są aktualne i ukazały się w latach 2019-2020.

Celem przeprowadzenia badań w omawianych 4 pracach było wykorzystanie różnych technik do poszukiwania nieinwazyjnego markera nieswoistej choroby zapalnej jelit u dzieci oraz jego związku z obrazem klinicznym, innymi markerami stanu zapalnego, obrazem endoskopowym, radiologicznym i histologicznym. W badaniach wzięły udział dzieci z wrzodziejącym zapaleniem jelita grubego oraz chorobą Leśniowskiego-Crohna, rozpoznane w oparciu o wytyczne ESPGHAN i klasyfikację paryską. Aktywność kliniczna tych chorób była oceniana wg skal PCDAI i PUCAI, a aktywność endoskopowa za pomocą skal SES-CD i Mayo. Do grupy kontrolnej włączono dzieci z wykluczoną chorobą zapalną jelit. Na przeprowadzenie badań uzyskano zgodę lokalnej komisji bioetycznej. Do badań wykorzystano próbki krwi, z których uzyskano surowicę oraz próbki stolca. W materiale z krwi obwodowej wykonano także ocenę morfologii krwi i stężenia klasycznych parametrów stanu zapalnego. Analizę metabolomiczną surowicy krwi wykonano za pomocą chromatografii cieczowej sprzężonej ze spektrometrią mas. Analiza wybranych lipidów (sfingolipidy, ceramidy, laktosylceramid) została przeprowadzona za pomocą ultrawysokosprawnej chromatografii sprzężonej z tandemowym spektrometrem mas. Ekspresję wybranych białek w preparatach patomorfologicznych zbadano za pomocą techniki immunohistochemicznej.

W pierwszej pracy, opublikowanej w 2019 roku w *Advances in Medical Sciences*, badano związek pomiędzy stężeniem w kale kalprotektyny (pierwszy uznany i powszechnie wykorzystywany marker w diagnostyce chorób zapalnych jelit) a markerami stanu zapalnego we krwi i wybranymi markerami morfologii krwi. Do badania włączono 128 dzieci z różnymi chorobami jelit, objawiającymi się biegunką z krwią i bólem brzucha w celu zbadania czy łączna analiza wielu markerów może skutecznie różnicować przewlekłe nieswoiste zapalenie jelit od innych chorób. Wykazano, że wysoki poziom kalprotektyny łącznie z wysokim OB i CRP oraz niskim stężeniem albuminy odróżnia dzieci z chorobą Leśniowskiego-Crohna od dzieci bez tego schorzenia z czułością 88,5% oraz ze swoistością 83,3%. Łączna analiza tych markerów nie miała jednak użyteczności w diagnostyce różnicowej dzieci z wrzodziejącym zapaleniem jelita grubego.

W drugiej pracy, która ukazała się w czasopiśmie *Inflammatory Bowel Disease* w 2019 roku, przeprowadzono analizę metabolomiczną w surowicy krwi od 9 chorych na chorobę Leśniowskiego-Crohna, 10 chorych na wrzodziejące zapalenie jelita grubego i 10 dzieci z grupy kontrolnej. Stwierdzono obniżenie detekcji sygnału dla fosfolipidów u chorych

na nieswoiste zapalenie jelit oraz wykryto zwiększoną detekcję sygnału dla laktosylceramidu (LacCer) u dzieci z chorobą Leśniowskiego-Crohna w porównaniu do dzieci z grupy kontrolnej. Badanie to wykazało także obniżenie intensywności sygnału dla kwasu arachidonowego i dokozaheksaenowego oraz lizofosfatydylocholin u dzieci z wrzodziejącym zapaleniem jelita grubego, ale nie u pacjentów z chorobą Leśniowskiego-Crohna, w porównaniu z dziećmi z grupy kontrolnej. Natomiast u dzieci z chorobą Leśniowskiego-Crohna większość fosfatydylocholin była obniżona w porównaniu do dzieci z grupy kontrolnej. Autorzy podsumowują, że w obu chorobach nieswoistego zapalenia jelit stwierdza się zmiany ilościowe fosfolipidów oraz, że LacCer jest specyficznym metabolitem występującym u dzieci z chorobą Leśniowskiego-Crohna.

Trzecia praca z osiągnięcia naukowego ukazała się w *Biomolecules* w 2020 roku potwierdziła, że LacCer osiąga najwyższy poziom w surowicy u dzieci z chorobą Leśniowskiego-Crohna. Badanie odbyło się na większej grupie chorych za pomocą techniki ultrawysokosprawnej chromatografii sprzężonej z tandemowym spektrometrem mas. Do badania włączono 36 dzieci z chorobą Leśniowskiego-Crohna, 50 chorych na wrzodziejące zapalenie jelita grubego i 25 dzieci z grupy kontrolnej. Stwierdzono także podwyższone poziomy innych ceramidów u dzieci z chorobą Leśniowskiego-Crohna w porównaniu do chorych na wrzodziejące zapalenie jelita grubego i dzieci z grupy kontrolnej. Autorzy konkludują, że LacCer oceniany w surowicy jest specyficznym i czułym biomarkerem choroby Leśniowskiego-Crohna, a badanie to może być wykonywane jako test przesiewowy w początkowej diagnostyce chorych z objawami nieswoistego zapalenia jelit, co może uzasadniać konieczność wykonania badania endoskopowego.

W ostatnim badaniu, którego wyniki zostały opublikowane w *Journal of Paediatrics and Child Health* w 2020 roku, dr Daniluk zajęła się badaniem poziomu metaloproteinazy 9 (MMP-9) i tkankowego inhibitora tej metaloproteinazy (TIMP-1) w surowicy krwi i stolcu nowo diagnozowanych 23 dzieci z chorobą Leśniowskiego-Crohna. Badanie wykazało znacząco wyższe stężenie MMP-9 i TIMP-1 w surowicy i w kale u dzieci chorych w porównaniu do dzieci z grupy kontrolnej, których włączono do badania w liczbie 22. Ponadto stwierdzono wyższą ekspresję MMP-9 i TIMP-1 w biopsjach jelita krętego. Autorzy wykazali także wyższy poziom TIMP-1 w surowicy u dzieci z ciężkim przebiegiem choroby Leśniowskiego-Crohna. Ponadto opisali korelację stężenia TIMP-1 z długością zmian w jelicie krętym opisaną w rezonansie magnetycznym i stopniem zwężenia jelita krętego

(wskazanie do zabiegu operacyjnego). Wyniki sugerują, że badanie stężenia MMP-9 i TIMP-1 może dostarczyć wiarygodnych markerów w diagnostyce choroby Leśniowskiego-Crohna u dzieci.

Podsumowując cykl prac wchodzący w skład osiągnięcia naukowego jest w pełni przemyślany, jednolity i wpisuje się w bardzo aktualny problem kliniczny, jakim jest poszukiwanie czułego i specyficznego markera nieswoistego zapalenia jelit u dzieci. Autorka wykorzystwała w nim różnorodny materiał biologiczny oraz nowoczesne techniki badawcze pozwalające ocenić różne markery na poziomie metabolomicznym. Autorzy wykazali, że analiza stężenia kalprotektyny w stolcu jest niewystarczającym markerem nieswoistych zapaleń jelit i należy to badanie łączyć z innymi markerami stanu zapalnego. Ponadto udowodnili przydatność nowych markerów takich jak LacCer, MMP-9 i TIMP-1, których stężenie nie było dotychczas rutynowo badane w diagnostyce chorób jelit.

Informacje o dorobku dydaktycznym i organizacyjnym oraz popularyzujących naukę dr n. med. Urszuli Daniluk

Dr Urszula Daniluk w latach 1999-2000 prowadziła ćwiczenia z patofizjologii ze studentami III roku Wydziału Lekarskiego AM w Białymstoku. Od roku 2006 do chwili obecnej prowadzi ćwiczenia oraz seminaria (od roku 2015 także wykłady) z pediatrii – gastroenterologii ze studentami V i VI roku Wydziału Lekarskiego oraz III roku Oddziału Stomatologii UM w Białymstoku. W latach 2005-2007 prowadziła wykłady i ćwiczenia z przedmiotu fizjologia człowieka dla studentów I roku kierunku Turystyka i Rekreacja Politechniki Białostockiej. W latach 2017-2018 prowadziła także wykłady na kursach specjalizacyjnych organizowanych przez CMKP. Posiada odpowiednie szkolenia z zakresu prowadzenia zajęć z wykorzystaniem symulacji medycznej oraz zarządzania dydaktyką.

Dr Daniluk była w 2008 roku promotorem 2 prac licencjackich. Niestety nie pełniła i nie pełni obowiązków promotora pomocniczego w otwartych przewodach doktorskich. Jest kierownikiem specjalizacji z pediatrii trzech lekarzy. Recenzowała jedną pracę magisterską.

W latach 2014-2017 dr Daniluk była opiekunem koła naukowego przy Klinice Pediatrii, Gastroenterologii, Hepatologii, Żywienia i Alergologii UM w Białymstoku. W roku akademicki 2014/2015 studenci tego Koła zajęli II miejsce w rankingu Studenckich Kół

Naukowych w kategorii pediatria. Jedna z prac doświadczalnych została wyróżniona podczas *10th Białystok International Medical Congress for Young Scientists*, która odbyła się w Białymstoku w 2015 roku. Dr Daniluk brała też udział w obradach jury podczas 10th i 11th *Białystok International Medical Congress for Young Scientists* w latach 2015 i 2016.

Dr Daniluk jest autorem rozdziału pt. „Bezoary” w podręczniku dydaktycznym dla studentów i lekarzy specjalizujących się w gastroenterologii dziecięcej „Gastroenterologia dziecięca” pod redakcją P. Sochy, D. Lebensztaina i D. Kamińskiej. W latach 2012-2013 była członkiem redakcji czasopisma *Journal of Clinical and Experimental Oncology*.

Jest współbadaczem w kilku badaniach klinicznych realizowanych w latach 2005-2006 i 2017-2020.

Była członkiem 4 towarzystw naukowych w tym dwóch zagranicznych, a obecnie jest członkiem Polskiego Towarzystwa Gastroenterologii, Hepatologii i Żywienia Dzieci. W 1999 roku współorganizowała XXVI Ogólnopolski Kongres Pediatrów w Białymstoku, a w 2017 – XII Międzynarodowe Dni Celiakii w Białymstoku. Od 2015 roku pełni funkcję prezesa Oddziału Podlaskiego Polskiego Towarzystwa Wspierania Osób z Nieswoistymi Zapaleniami Jelita. W ramach tej organizacji tworzy cykliczne Dni Edukacji poświęconej tym schorzeniom oraz okolicznościowe spotkania pacjentów pediatrycznych. Odbyło się 8 takich spotkań z udziałem ekspertów oraz z towarzyszącymi wydarzeniami (np. spotkanie z drużyną futbolu amerykańskiego czy iluminacja na kolor fioletowy niektórych budynków Białegostoku)

W latach 2016-2020 dr Daniluk była członkiem Senatu UM w Białymstoku. Została powołana na funkcję elektora UM w Białymstoku na kadencję 2020-2024. Od 2015 roku jest członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia na Wydziale Lekarskim UM w Białymstoku.

Na podstawie powyższych faktów, należy stwierdzić, że dr n. med. Urszula Daniluk jest doświadczonym i dobrym dydaktykiem. Ma także odpowiednie osiągnięcia organizatorskie oraz działa społecznie na rzecz dzieci i dorosłych z chorobami jelit.

Podsumowanie

Uwzględniając dotychczasowy świetny rozwój zawodowy (trzy specjalizacje kliniczne), wysoki dorobek naukowy pozytywnie zweryfikowany poprzez publikacje w czasopismach o wysokim współczynniku wpływu wielokrotnie cytowanych w renomowanych czasopismach, dobrą współpracę z różnymi ośrodkami naukowymi w kraju i zagranicą oraz odpowiednie doświadczenie dydaktyczne i zdolności organizacyjne uważam, że dr n. med. Urszula Daniluk zasługuje na dopuszczenie do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Pragnę podkreślić wysoką wartość merytoryczną jej dorobku naukowego oraz konsekwentne realizowanie wytyczonych celów naukowych, czego dowodem jest jednolity i przemyślany dobór publikacji do osiągnięcia naukowego, będącego podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. W mojej opinii dr n. med. Urszula Daniluk jest bardzo dobrze przygotowana do samodzielnego kontynuowania działalności naukowej jako doktor habilitowany.

Stwierdzam, że dr n. med. Urszula Daniluk spełnia warunki określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Na tej podstawie uznaję przedstawienie Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego za uzasadnione i wnioskuję do Senatu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o dopuszczenie dr n. med. Urszuli Daniluk do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

1124262 Prof. dr hab. n. med. Paweł Krawczyk
Paweł Krawczyk
lekarz chorób wewnętrznych
specjalista laboratoryjnej genetyki medycznej
specjalista laboratoryjnej immunologii medycznej